

קובץ פעילויות לפרידה מהקבוצה/ מהכיתה/ ליקטה יעל קוטון

מתוך: חוברת "לפני פרידה", מרכז ההדרכה ה-רב-תכליתי -- מחוז צפון
מינהל חברה ונוער - תשס"ד - 2004

"סוף שהוא התחלה"

המנחה יפזר מספר עותקים של שירי פרידה (ראה פרק שירים). המשתתפים יתבקשו לבחור באחד השירים. ובתוכם לסמן שורה או קטע המדבר לליבם. יתקיים סבב בו כל אחד יציג את בחירתו וינמק אותה. בתום הסבב ניתן לקיים דיון סביב השאלות הבאות: מה זה סוף עבורי?

מה אני מרגיש עכשיו לפני שנפרדים?
איך אני בוחר להיפרד?
מה אני עומד להתחיל?
האם סוף זה התחלה של משהו אחר?

"לסיכום רציתי לומר לך כמה מילים טובות"

ישיבה במעגל:

אביזרים: פתקאות קטנות (כמספר היושבים בריבוע ומספר

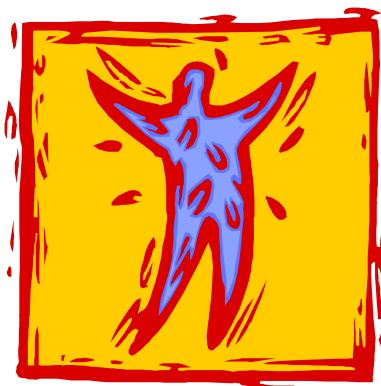
היושבים). לורדים/עטים.

מהלך: אישי- כל אחד שם במרכז המעגל משהו השייך לו.

(נעל, ארנק, תיק וכו'). כל משתתף כותב על פתק, לכל

משתתף, דברים טובים עליו. מחמאות או ברכות ומניח

בתוך החפץ השייך לו. הנמצא במרכז המעגל.

קבוצתי- כל אחד לוקח את החפץ השייך לו, קורא את הפתקים ומברר "מי כתב לי את...?"

"בואו נדבר מאחורי הגב"

אביזרים: דפי פוליו כמספר חברי הקבוצה . סיכות תפירה או מדבקות.

מהלך: מצמידים לכל אחד מחברי הקבוצה דף על הגב. כל אנשי הקבוצה מסתובבים בחדר וכל אחד כותב לכל אחד כמה מילים טובות על הגב. בסיום המהלך, לאחר שכולם כתבו לכולם, מורידים את הדפים. ניתן להזמין את מי שרוצה לשתף עם כולם להקריא, מומלץ לבקש לעשות זאת בסבב סביב הבקשה "להקריא משהו אחד שכתבו לי והפתיע אותי".

"כתבתי לך מכתב"

חומרים: מעטפות כמספר המשתתפים. עטים. פתקאות כמספר המשתתפים בריבוע. בכל מעטפה פתקים כמספר המשתתפים

מהלך: יושבים במעגל, כל אחד כותב את שמו על המעטפה, ומעביר לימינו. בתום הסבב כל אחד קיבל בחזרה את המעטפה ששמו רשום עליה. מי שרוצה משתף את הקבוצה, ומנסה לברר מי כתב לו מה.

"אז מה אם חלפה עוד שנה בשביל זה מוכרחים מתנה"

ישיבה במעגל.

אביזרים: כל אחד מביא מביתו.

הכנה:המנחה מעביר קשר בין האנשים ומבקש לקנות/

להכין שי קטן, אישי, עם משמעות סימבולית,

סובייקטיבית, אותו הוא רוצה להעניק, מומלץ גם להודיע למי המתנה מיועדת.

מהלך: כל אחד מקבל בהגרלה פתק עם שם של אחד מתלמידי הכיתה ומעניק את החפץ ומסביר למה החפץ הזה בשבילו מסמל את אותו אדם.

"איך חולף לו רץ הזמן"

ישיבה: במעגל.

חומרים: חוט/חבל ארוך, פתקאות/דפים בצבעים שונים,

לורדים, עטים, אטבים משרדיים, דבק, אטבי כביסה, סיכות תפירה וסיכות ראש.

הכנה: חותכים את הדפים הצבעוניים בצורות גיאומטריות שונות כגון: ריבוע, עיגול, מלבן וסתם צורות מוזרות לפי הדמיון.

מהלך: **שלב א'** קושרים את החבל מקצה אל קצה בחדר, ואמרים לקבוצה שהחבל, מסמל תקופה שממנה נפרדים (שנה - פרק הזמן של לימודי התיכון-וכו') מניחים את החומרים במרכז החדר. כל אחד מתבקש לכתוב על דף אחד (לפחות, אין הגבלת כמות). דבר אחד משמעותי/חברתי לחיוב או לשלילה שקרה במהלך התקופה. כל אחד תולה על הפתקה פחות או יותר במקום המתאים לאורך "חוט הזמן". {חשוב לבקש מן המשתתפים שישימו לב לבחירת הדף (צורה, צבע) והאופן בו הם מחברים אותו ל"חוט הזמן".}

שלב ב' קוראים מה כתוב, בסדר ההתרחשות, נזכרים ומעלים חוויות!

שלב ג' – מומלץ לאחר הפעילות לסיים בסבב במליאה בו כל אחד מספר מה הוא לוקח עימו מהקבוצה להמשך הדרך ומה הוא בוחר להשאיר מאחור.

סוף זה תמיד התחלה/ לאה נאור
סוף זה תמיד התחלה של משהו אחר
טוב יותר?
רע יותר?
לא יודעת מה יותר
משהו אחר.

כשהדרך נגמרת מתחיל איזה שביל,
כשהלילה נגמר אז הבוקר מתחיל,
כשנגמרת שעה עוד שעה מגיעה,
רק בסוף הידיעה מתחילה השגיאה.
סוף זה תמיד התחלה של משהו אחר.
יש תמיד יום לכל יום שעובר,
כל חלום משומש מחליפים באחר.
כשנגמרת שנה עוד שנה מתחילה,
כל תשובה מתחילה רק בסוף שאלה.
כי סוף זה תמיד התחלה של משהו אחר.

כשהסרט נגמר החיים מתחילים,
הצלילים מתחילים כשאין כבר מילים.
כשנגמור את הצליל אז נתחיל צליל אחר.
כשנגמור את השיר אז נתחיל לדבר.

סוף זה תמיד התחלה של משהו אחר
טוב יותר? רע יותר?
לא יודעת מה יותר.

על כל היפה שעבר וחלף
שוב יורד המסך בכבדות.
ודמעה חוצפנית תדגדג את האף
ותסבול מפיצול אישיות

חלקה יתעצב על העבר שנגמר
הוא שכח שהיו גם צרות
וחלקה יאושר וישמח למחר
וימלא עד גדותיו בתקוות

כי כן, רבותי, זה טבעו של עולם
שכל מה שמתחיל גם נגמר
וכל מה שנגמר שוב מתחיל מחדש
מעגל שאיננו נסגר

רציתי לומר כאן את כל התודות
ששכחתי ללא כוונה
ולבקש מכולכם גם את כל הסליחות
ששכחתי לבקש בזמן

רציתי לומר שהרבה טוב אזכור
ואומר שלום אחרון בפשטות
שתמיד בפינה של הלב עוד אשמור
הדמעה עם פיצול אישיות.

"ולפעמים החגיגה נגמרת...."
כך אומר השיר
ואולי מתכוון לתקופת הלימודים
אשר כשהחלה הייתם ילדים.
והנה אתם עומדים--ה"בוגרים"
כשברקע תקופה מסתיימת
ועומדים נבוכים בשערי החטיבה
מבלי לדעת עדיין
מה היא מכינה?
והשאלות רבות וכן התהיות
מה יקרה? איך צריך להיות?
ובכן, לא קל, ואולי אף קשה
אך למרות החשש-כדאי להתחשל
ולא להיכשל!
כי השנים גם אומר השיר
"לקום מחר בבוקר
עם שיר חדש בלב....."
וכך גם אתם פיתחו דף חדש
דף חלק ממש
אשר בו תכתבו למרות החשש
המון הצלחות מתוקות
ושלל חוויות
והשיר שבלב- זה החדש
יצעידכם הלאה- בכח מחודש!
מי ייתן ותשכילו לצמוח גאים וחזקים
חושבים, לומדים ומגשימים תקוות ומשאלות
שתראו עולם יפה ותגיעו לגדולות.

עלו והצליחו!

כשילד לומד כי לתת
כדאי יותר מאשר לקחת,
כשילד לומד שערכם של החיים נמדד
לא על פי צבירת יותר רכוש,
אלא על פי התנהגות של שיתוף והבנה,
עידוד תנחומים והזדהות.
כשילד לומד כי האושר וההנאה
לא ימצאו במה שיש לאדם
אלא בו עצמו.

כשילד לומד למתן את ביקורתו על בני אדם
והוא מבין כי לכל אדם יש גם
חסרונות ולא רק מעלות.

כשילד לומד כי כל אדם התברך
באישיות משל עצמו

והמטרה החשובה בחיים היא
לדעת לשתף את הזולת

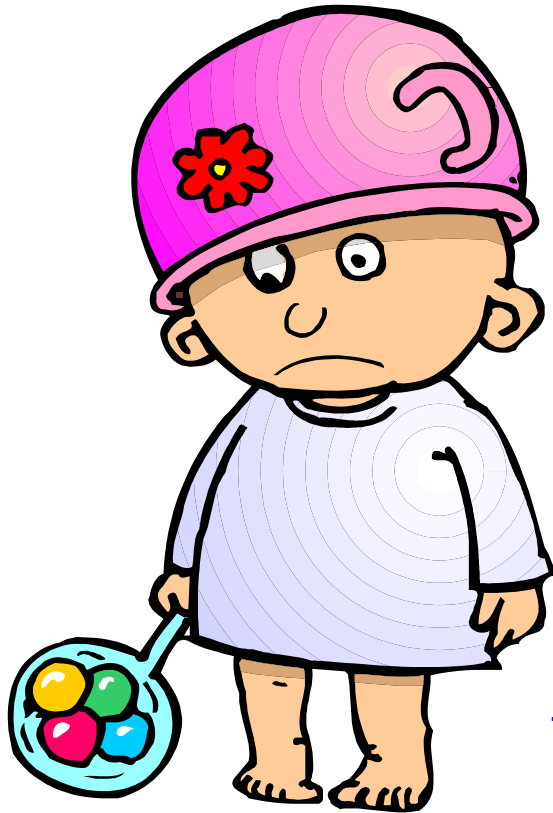
במה שהתברכת הוא.....

כשילד לומד את כל זאת-

זה סימן לך שהתבגר

וכבר איננו ילד...

והוא יהיה אתה ברכה לכל אדם.

לפעמים החגיגה נגמרת/ נעמי שמר

ולפעמים
החגיגה נגמרת
כיבוי אורות
החצוצרה אומרת
שלום לכינורות
אשמורת תיכונה נושקת לשלישית -
לקום מחר בבוקר ולהתחיל מבראשית.

לקום מחר בבוקר עם שיר חדש בלב
לשיר אותו בכח, לשיר אותו בכאב
לשמוע חלילים ברוח החופשית
ולהתחיל מבראשית.

מבראשית
את עולמך בבוקר תמיד לברוא:
האדמה, העשב וכל המאורות
ואז מן העפר, בצלם אנשים
לקום מחר בבוקר ולהתחיל מבראשית.

לקום מחר בבוקר...

גם אצלך
החגיגה נגמרת
ובחצות
הביתה את הדרך
קשה לך למצוא
מתוך החשכה אנחנו מבקשים -
לקום מחר בבוקר ולהתחיל מבראשית.

לקום מחר בבוקר...